

Day 30, Sunday, 11 Nissan

Use Your Influence

Igros Kodesh vol. 12, pg 412-414

4,226

אגרות קודש חלק יב, ע' 412-414

ד'רכו

Baruch Hashem

11 Nissan, 5716

Brooklyn, N.Y.

Shalom rav u'vrachah!

Your letter confirming receipt of the *chid-dushei ha"tzemach Tzedek* on *Maseches Bava Metzia* was a pleasant surprise. I read with particular satisfaction what you wrote about the study classes in this *masechta*. Great is the power of our Torah, *Toras chayim*, "which leads to action." Surely the teaching "*mitzvah goreres mitzvah*" will likewise be fulfilled. And since *maalin ba-kodesh*, my hope is that you will continue to increase in this matter, both in quantity and in quality.

Part of this letter was printed in *Yagdil Torah* (Yerushalayim), issue 7, p. 17, and it was reproduced in another letter in *Likkutei Sichos*, vol. 23, p. 336.

The letter is addressed to Yitzchak Ben-Zvi, and the reason for the omission of the honorific title "*Nasi*" ("President") is noted in the end of the letter.

Shiurei HaLimudim: See also above, Letter 3919

ב"ה, י"א ניסן, ה'תשט"ז

ברוקלין,

ני.

שלום רב וברכה!

הפתעה נעימה הי' לי מכתב כבודו אישור קבלת חידושי כבוד קדושת אדמו"ר ה"צמח צדק" על מסכת בבא מציעא, ובקורת רוח מיוחדת קראתי בו אודות שיעורי הלימודים במסכתא זו. וגדול כח לימוד תורתנו, תורת חיים, "שמביא לידי מעשה". ובנדאי תקויים גם ההוד"ע "מצנה גוררת מצנה". וכיון שמעלין בקדש, תקנותי אשר הלוחץ יתוסף בהאמור, הן בכמות והן באיכות.

חלקה נדפס בקובץ יגדיל תורה ירושלים חוברת ז עמוד 71, והועתקה באגרת נוספת בלקוטי שיחות חלק כ"ג עמוד 633.

האגרת היא ליצחק בן צבי, והסיבה למניעת תואר הכבוד "נשיא" - בשולי האגרת.

שיעורי הלימודים: ראה גם לעיל אגרת ג'תקט"ט.

30 Letters – 30 Days
Day 30, Use Your Influence

Some are puzzled by the statement of Chazal, “*Rebbi mechabed ashirim*” — “Rebbi [Yehudah Hanasi] would honor the wealthy.”

To me, this is clear and understandable in light of one of the fundamental principles of the *Baal Shem Tov*: that every matter in the world—even the smallest of the small—is under *hashgachah pratis*, and all the more so matters that are of broad communal significance.

The wealthy—those to whom particular Divine Providence has granted the means to accomplish much good in *Hashem’s* world—surely possess soul-capacities commensurate with fulfilling this role, a role many times greater than that of the average person, and all the more so than that of the poor.

Rabbeinu HaKadosh, whose era was a transitional period in the life of our people—from relatively tranquil times to an age of decrees and persecutions—was charged with mobilizing every force so that the Jewish people would withstand this trial and emerge whole and fortified. It was therefore his task to consider each individual and strive to utilize every potential within him. Accordingly, he expressed honor toward those who had been granted greater opportunity from Above—opportunity that was surely utilized to defend all that is holy to the Jewish people, in

יש תמהים למאמר חכמינו זכרונם
לברכה “רבי מכבד עשירים.”

ולדידי מוכן ומבואר הוא על פי
אחת הנקודות היסודיות של שיטת
הבעל שם טוב, אשר כל ענין ב-
עולם ואפילו קטן שבקטנים הוא
בהשגחה פרטית, ובפרט ענינים
כוללים הנוגעים לרבים.

עשירים, אנשים אשר ההשגחה
העליונה נתנה בידם האמצעים
לפעול רבות טובות בעולמו של
הקדוש ברוך הוא, בנדאי גם
כוחות נפשם מתאימים למילוי
תפקיד זה, תפקיד העולה פי כמה
על תפקידו של איש הבינוני ועל
אחת כמה וכמה של איש העני.
ורבינו הקדוש שתקופתו היתה
תקופת מעבר בחיי עם ישראל
מחיים שלווים, לפי ערך - לחיים
של גזירות ורדיפות, ועליו הני
לגייס את כל הכוחות בכדי שני-
עמוד עם ישראל בנסיון זה ויצא
שלם ומחוסן, עליו היתה המשימה
להתבונן בכל אחד ואחד ולהשתדל
לנצל את כל האפשרויות אשר בו.
ולכן הביע רגש כבוד כלפי אלו
שמלמעלה נתנו להם אפשרויות
יתרה, אשר בנדאי גם נוצלה להגן
על כל הקדוש בישראל, ככל שאר
פעולות רבינו הקדוש.

keeping with the entirety of *Rabbeinu HaKadosh's* endeavors.

At the same time, in accordance with the general order of the world—where each Jewish person is granted free choice, and “*Hashem Elokim* tests him to know whether he loves *Hashem*... and keeps His *mitzvos* and listens to His voice”—this choice applies equally to each of the wealthy. As it is said: “See, I have placed before you today life and good...” to fulfill through one’s choice, as the *passuk* concludes, “*u’vacharta bachayim,*” or *chas v’shalom*, the opposite.

It is obvious that if this is so regarding those wealthy in gold and silver, how much more so regarding those wealthy in influence over their near and distant surroundings.

It is likewise understood that since there is a “a Master of the palace—this world,” and nothing within it exists in vain, wealth must be utilized actively and positively. It is entirely insufficient merely not to use wealth in an undesirable direction. For even the failure to utilize it disrupts the order of creation, whose design is that all its components actively contribute to its unified and ultimate purpose.

I have heard a lot about you—about your

אֶלָּא, מִתְּאִים לְהִנְהַגָּה הַכְּלָלִית בְּ-
עוֹלָם, אֲשֶׁר לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נִתְּנָה בְּחִירָה חֲפְשִׁית, וּמִנְסָה ה'
אֱלֹקִים אוֹתוֹ לְדַעַת הִיָּשְׁנוּ אוֹהֵב
אֵת ה' כּוֹ' וְשׁוֹמֵר מִצְוֹתָיו וְשׁוֹ-
מֵע בְּקוֹלוֹ וְכוּ', גַּם בְּזֶה הַבְּחִירָה
נִתּוּנָה לְכָל אֶחָד מֵהַעֲשִׂירִים, וְכִמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר רְאֵה נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֵת
הַחַיִּים וְאֵת הַטּוֹב וְאֵת גּוֹ' לְקִיִּים
בְּבִחִירְתּוֹ, כְּסִיּוֹם הַכְּתוּב, וּבְחִירְתָּ
בְּחַיִּים, אוֹ חַס וְשְׁלוֹם לְהִיפְךָ.

פְּשׁוּט, אֲשֶׁר אִם בְּעֲשִׂירִים בְּזָהָב
וְכֶסֶף, הַדְּבָרִים אֲמוּרִים, עַל אַחַת
כְּמָה וְכְמָה - עֲשִׂירִים בְּכַח הַשְּׁפָעָה
עַל הַסְּבִיבָה הַקְּרוּבָה וְהִרְחֹקָה.

וּמוֹבָן גַּם כֵּן, אֲשֶׁר כִּינּוּן שֵׁשׁ מִנְהִיג
לְבִירָה זֶה הָעוֹלָם וְאִין בּוֹ דְּבַר אֶחָד
לְבַטְלָהּ, מוֹכַרְח נִיצוּל פְּעִיל וְחִיּוּבִי
שֶׁל הָעוֹשֵׁר, וְאִין מִסְפִּיק כָּלֵל וְכָלֵל
זֶה שְׁלֵא יִשְׁתַּמְשׁוּ בְּעוֹשֵׁר בְּכִיוּן
בְּלִתִּי רְצוּי.

כִּי גַם הָעֵדֶר הַנִּיצוּל מִפְּרִיעַ אֵת
הַסֵּדֶר בְּבִרְיָאָה, כִּינּוּן שֶׁעֲנִינָה אֲשֶׁר
כָּל הַחֲלָקִים שְׂבָה צְרִיכִים לְסִיעַ
בְּאוּפֵן פְּעִיל לְתַכְלִית הַכְּלָלִית
וְהָאֲחִידָה.

רְבוֹת שְׁמַעְתִּי עַל כְּבוֹדוֹ, תְּכוֹנוֹת

30 Letters – 30 Days
Day 30, Use Your Influence

character traits and personal qualities, and about your regard for the traditional sanctities of our people. In our present era, you have been granted unique opportunities, as above, to influence your near and distant surroundings, an influence capable of yielding far-reaching results, particularly in safeguarding the true character of our nation, which became a people through *Kabbalas HaTorah*.

This alone is the scarlet thread running through all the periods of our national existence and binding them together—even as, during that time, many nations, including those of the most developed cultures and ruling supreme, have been subject to extinction without revival. Whereas the Jewish nation falls and rises—through its bond with the Creator and Ruler of the world, Who declares: “*Ani Havayah lo shanisi, v’atem bnei Yaakov lo chilisem*” — I, *Havayah*, have not changed; and you, the children of *Yaakov*, have not been destroyed. (*Midrash Tanchuma, Parshas Nitzavim*).

If in earlier periods it was necessary to mobilize all the powers of the Jewish people to safeguard and defend the Torah and its *mitzvos*—the secret of their endurance—then certainly so in our era: a period of world upheaval, of crisis and trial, among the greatest tests our people have known. Those wealthy in ability

נפשו ומדותיו ועל יחסו לקדשי עם ישראל המסורתיים. ובתקופתנו זו ניתנו לכבודו אפשרויות מיוחדות, בדוגמת האמור לעיל, בהשפעה על הסביבה הקרובה והרחוקה, השפעה היכולה להביא תוצאות מרחיקות לכת, וביוחד - בשמירה על צביונו האמתי של עמנו, אשר נהי' לעם בקבלת התורה, והיא היא חוט השני העובר דרך כל תקופות קיום עמנו ומאחדן, אף כי במשך זמן זה כמה אומות, אומות בעלות תרבות מפותחת ביותר, מושלות בכיפה וכו' נתחייבו כל' ולא היתה להם תקומה, וישראל נופלים ועומדים - על ידי הקישור עם בורא העולם ומנהיגו - ואומר כי אני הוי' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם (מדרש תנחומא, פרשת נצבים).

ואם בכמה תקופות מוכרח הני' גיוס כל כחות בני ישראל לשמירה ולהגנה על התורה ומצותי' - סוד קיומו של עם ישראל - בתקופתנו לא כל שכן, תקופת הרת עולם ותקופת משבר ונסיון, מהנסיונות הכי גדולים, של עמנו ישראל. ואלו העשירים ביכולת ואפשרויות,

and opportunity—whose responsibility is therefore multiplied accordingly—bear both a sacred obligation and a privilege to utilize their full potential to protect that which is holy to the Jewish people: our eternal Torah and its *mitzvos*, particularly in the “palace of the King,” the “Land upon which the eyes of *Hashem Elokecha* are from the beginning of the year until the end of the year.”

Since this task has been entrusted, all the resources necessary to fulfill it fully have surely been granted from the outset. Yet the Creator’s will is that it be carried out through choice— “*u’vacharta bachayim.*”

Relying on what I have heard about you, my strong hope is that you will not take offense at the above lines, though this is my first letter to you, and that the words will be received in the spirit in which they were written.

Yehi ratzon that I merit that these words do not remain merely words.

With respect and esteem, and with wishes for a *chag haPesach kasher v’sameach*.

Perhaps the following paragraph should have appeared at the beginning of the letter: a request for forgiveness for opening without prefacing titles, etc. Here too I relied on what was conveyed to me about your character and qualities, trusting that

אֲשֶׁר מִתַּאִים לָזֶה גַּם אַחֲרֵיכֶם
גְּדוּלָה פִּי כְּמָה, חוֹבְתֶם חוֹב קְדוּשׁ
וְגַם זְכוּתֶם לְנַצֵּל אֶת הָאֲפָשְׁרוּיּוֹת
בְּמִילּוּאָן לְהִגֵּן עַל הַקְּדוּשׁ לְעַם
יִשְׂרָאֵל הִיא תוֹרַתֵנוּ הַנִּצְחִית וּמִ-
צִוּוֹתַי, וּבִפְרָט בְּפִלְטִין שֶׁל מַלְךְ
הִיא הָאֶרֶץ אֲשֶׁר עֵינַי ה' אֵלֶקֶיךָ בָּהּ
מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה.
וְכִיּוֹן שֶׁהוּעֵמַס תּוֹפְקִיד זֶה בְּיָדַי
נִיתְּנוּ מֵרֵאשִׁית כָּל הָעֲנִינִים הַנִּדְּ-
רָשִׁים לְמִלּוֹי הַתּוֹפְקִיד בְּמִילּוּאוֹ,
אֶלָּא שְׂרָצוֹן הַבוֹרָא הוּא שִׁיְהִי זֶה
בְּבַחֲרָה - וּבְבַחֲרַת בְּחַיִּים.

נִשְׁעַן עַל מָה שֶׁשָּׁמַעְתִּי עַל כְּבוֹ-
דוֹ תְּקוּנָתִי חִזְקָה שְׁלֵא יִקְפִיד עַל
שׁוּרֹתַי דְּלַעֲיֵל, אִף שֶׁזֶהוּ מִכְּתָבִי
הָרֵאשׁוֹן לְכְבוֹדוֹ, וְיִקְוּבְלוּ הַדְּבָרִים
בְּאוֹתוֹ הַרְגֵשׁ שֶׁנִּכְתְּבוּ.

וְיִהִי רָצוֹן שֶׁאֲזַכֶּה שְׁלֵא יִשְׁאַרוּ
דְּבָרִים בְּעֵלְמָא.

בְּכְבוֹד וּבְהוֹקְרָה וּבְאִיחוּלֵי חַג
הַפֶּסַח כְּשֶׁר וְשָׂמַח.

אֲפֹשֶׁר שֶׁפֶסְקָא הַבָּאָה לְהִלָּן צָרִי-
כָּה הִיְתָה לְבוֹא בְּרֵאשׁ הַמְּכַתֵּב,
וְהִיא - בְּקִשְׁתְּ סְלִיחָה עַל שֶׁפְּתַחְתִּי
מְכַתְּבִי בְּלִי לְהַקְדִּים תּוֹאֲרִים וְכוּ'.
וְגַם בְּזֶה סְמְכָתִי עַל מָה שֶׁתִּיאָרוּ
לְפָנַי מִמְדוּתֵי וּתְכוּנוֹת נִפְשׁוֹ אֲשֶׁר

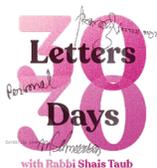
you would understand my intent.

יבין לדעי.

From the day I went to *cheder*—and even before that—there began to form in my imagination a vision of the future *geulah*: the redemption of the Jewish people from its final *galus*, a redemption of such a nature and in such a manner that the sufferings of the *galus*, its decrees and persecutions, would be understood. As part of that radiant future and that redemption there will be a “*Nasi* who is a king—not a tribal *Nasi*, but one over whom there is none but *Hashem Elohav*” (*Horayos* 11a, end). And all will be in such a way that with full heart and complete understanding one will say: “On that day I will thank You, Hashem, **for You were angry with me.**”

Therefore, it is so difficult for me to use this title of *Nasi* in connection with the Jewish people at a time when they are still in a diminutive state, “*Yaakov* is small,” and when our people are “pushed and driven, battered and tossed about, and tormented and afflictions come upon them.” I could have used the term outwardly only; however, having heard that you are an *ish emes*, I did not wish to be untrue within myself—and with this, I ask your forgiveness.

מיום הלכי ל”חדר” ועוד קודם לזה התחיל להתרקם בדמיוני ציור גאולה העתידה - גאולת עם ישׁ-ראל מגלותו האחרון, גאולה כזו ובאופן כזה שעל ידה יהיו מובנים יסורי הגלות והגזירות והשמדות. וכחלק מעתיד מזהיר זה וכחלק מגאולה זו יהי’ נשיא זה מלך, לא נשיא שבט - אלא שאין על גביו אלא ה’ אלקיו” (הוריות יא, סוף עמוד א), והכל יהי’ באופן אשר בלבב שלם ובהבנה מלאה - “יאמר ביום ההוא אודך ה’ כי אנפת בי”. ולכן כל כך קשה לי להשתמש בתואר זה בקשר עם בני ישראל בעת אשר יעקב קטן הוא ובני ישראל “דווים דחופים סחופים ומטורפין ויסורין באים עליהם”. יכולתי להשתמש במלה זו מן השפה ולחוץ, אבל כיון ששמעתי אשר כבודו “אמתי הוא - לא רציתי לכזב” בנפשי, ואתו הסליחה.

Hachana for Yud Alef Nissan 5786
with Rabbi Shais Taub
SoulWords.org

Watch live:
[youtube.com/@SoulWords/live](https://www.youtube.com/@SoulWords/live)

French by Rabbi Yahir Elbaze:
[youtube.com/@inspirationjuive](https://www.youtube.com/@inspirationjuive)